

snart vil komme til Anerkjendelse af, at et Lovforslag virkelig er fornødent, naar det, som jeg for mit Bedkommende personlig ikke tvivler paa, virkelig er saa, at Kommissionen ikke for sit Bedkommende er tilbøielig til at bringe en hurtigere Afvikling tilstede end den, som den hidtil har vist Tendens til. Jeg har anført et Exempel paa, at den slet ikke vilde indlade sig paa Underhandlinger med Gn. der med betydelige Pengemidler bagved sig var tilbøielig til at kjøbe alle de ublagte Eiendomme. Dette Exempel synes mig er saare betegnende for Kommissionens Virksomhed.

Bregendahl: Min ærede Ven synes mig at bestinde sig i nogen Modsigelse med Hensyn til sin Forestilling om, hvad Interessenterne kunne, og hvad de ikke kunne. Han finder, at der intet er til Gælder for, at Interessenterne kunne indgive et Andragende til Ministeren, men derimod finder han ikke, at det er muligt for Interessenterne at indgive et Andragende til Skiftekommissionen. Det Sidste tror jeg, er ligesaa let som det Første. Det er ikke nødvendigt, for at Forslag skulle komme frem, at de fremsættes paa en Skiftesforsamling. Det er jo tilstrækkeligt, at Interessenterne indgive skriftligt Andragende til Skiftekommissionen og dert foreslaa den visse Foranstaltninger; vil saa Skiftekommissionen ikke gaa ind derpaa, og det har været forstandige Forslag, der ere komne frem, Forslag, der kunne føre til Noget, Forslag, som ere Andet end Udbrud af Følelsen af de Ulemper, hvori man sidder, men uden klar Forestilling om, hvad der er at gjøre for at hjælpe paa dem, er det Forslag, som ikke lide af disse Mangler, og Kommissionen saa ikke vil gjøre Noget ved dem, ja, da er det den ordentlige Gang, at de Interessenter, som have fremsat disse Forslag, melde det til Ministeriet, og naar dette da efter de Oplysninger, det maatte saa, mener, at Kommissionen ikke handler efter sin Pligt, saa staar det i det Magt at indsette andre Kommissærer, som

det kan vente vilde opfylde det. Hvad den ærede Forspørger i sit sidste Foredrag kom frem med, synes mig var en Tanke, som vistnok kan være meget frugtbar, og jeg kan ikke Andet end beklage, at de, der have befattet sig med Sagen, ikke langt tidligere ere komne frem med den, nemlig den Tanke at søge dannet et Repræsentantskab, men naturligvis ikke saaledes, som det ærede Medlem for Hofens (Laurber) foreslaar, at Indenrigsministeren udeltd Videre skal foreskrive et saadant, men saaledes, at nogle Interessenter henvende sig til Skiftekommissionen og forlange, at den, naar den ikke vil stille positive Forslag, dog vil søge at danne et Udvalg af Interessenterne, som skulde tage under Overbetelse, hvad det maatte være at gjøre for at fremme Bots hurtige Behandling. Vil Kommissionen ikke gaa ind paa et saadant Forslag, tvivler jeg ikke paa, at Ministeriet, naar Interessenterne underrette det derom, vil sørge for, at et saadant Forslag gennemføres af Kommissionen; thi det staar i Ministeriets Magt og Myndighed at pålægge Kommissionen noget Saadant, og det vil da tillige være at forhandle paa en Skiftesforsamling, naar man vil have dannet et saadant Udvalg, efter hvilke Regler Skiftet skulde ske. Det kan jo meget let ske, og jeg tror, at det er det Gæste, der er at gjøre ved Sagen, men man maa kun ikke saaledes nære Forestillinger eller søge at bringe Andre saadanne om, at man, fordi man faar et Repræsentantskab eller Udvalg, hvad man vil kalde det, dannet, derved har hævet Kreditforholdene. Det sker ikke ved slige Midler.

S. M. Mors: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem som først talte, vistnok maa have overhørt, at jeg allerede i mit Indledningsforedrag talte om et slikt Repræsentantskab, som her var mit Tanke, men at jeg rigtig nok forudsatte, at det vilde være temmelig foregribes at komme til Kommissionen med Begjæring om at saa noget Eignende ordnet, men at jeg forventede som et